

læg, vi hidtil har ydet, har været at gøre det muligt for Statens Tjenestemænd at komme over Dyrtiden uden alt for store Afsavn, og Hensigten har ikke været at afbøde Pengenes svigtende Købeevne, ej heller at gøre det muligt for Statsjensestemændenes forskellige Klasser at bevare det Niveau i Forhold til andre Samfundsklasser, som de har indtaget før Krigens Udbrud. Efter min Mening har denne Dyrtidstillægspolitik, sine Mangler til Trods, været fuldt berettiget. Dyrtiden ramte ganske vist alle Tjenestemænd, men den ramte selvfølgelig haardest i de nederste Lønningsklasser. Her var Nedsættelse af Forbruget eller Konvertering af dette ved Overgang fra dyrere til billigere Varer vanskelig eller helt umulig, og derfor maatte der først ydes Hjælp her. Men nu har Dyrtiden været saa længe, at der er Grund til — ikke at forlade denne Dyrtidstillægsløvgivning, men at supplere de ensartede faste Dyrtidstillæg med, som den højtærede Finansminister her har foreslaaet, et procentvis Løntillæg. Man kan jo ikke være blind for, at naar Dyrtiden efterhaanden bliver af lang Varighed, ja, næsten bliver den ordinære Tilstand, bliver man stedse vanskeligere stillet, hvis man udelukkende holder sig til de ensartede Tillæg, dem, der er ens for alle Statsjensestemænd. Staten behøver i sin Tjeneste kvalificeret Arbejdskraft, og det har altid hidtil været nødvendigt — det er Princippet i vore Lønningslove, som det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) gjorde opmærksom paa —, at vi maa betale den kvalificerede Arbejdskraft dyrere end det Arbejde, som kan ydes uden større forudgaaende teoretisk og praktisk Uddannelse, og det er af samfundsmæssige Hensyn af største Vigtighed, at denne Arbejdskraft i Statens Tjeneste saavel i de mindste som i de højeste Lønningsklasser er saa god som muligt. Staten maa derfor yde saadanne Lønvilkaar, at Statens Stillinger søges af dygtige Folk. Det er ikke nok, at Centraladministrationen kan faa en cand. jur., den maa ogsaa have en dygtig cand. jur. Vi maa i det hele fra Statens Side møde paa Arbejdsmarkedet med saadanne Vilkaar, at Statens Stillinger kan være tillokkende for dygtige Folk med teoretisk og praktisk Uddannelse, og dette opnaas kun derved, at vi gør et Forsøg paa at forbedre Statsjensestemændenes Stilling i Overensstemmelse med de Forandringer i

Levevilkaarene, som i det hele taget finder Sted.

Det, der er foregaaet herhjemme, er for det første det, at der er sket en almindelig Velstandsstigning. Denne Velstandsstigning i Befolkningen har Vilkaarene for Statens Tjenestemænd ikke holdt Skridt med. Man kan se denne Velstandsstigning paa forskellig Maade, gennem forskellige Tal, der viser, at Statsskatteydernes Indtægter i Løbet af de Aar, der er gaaet, siden de Lønningslove, hvis Standard vi egentlig staar paa, blev givet, i 1908, er steget omtrent til det tredobbelte og Statsskatteydernes Antal til henimod det dobbelte. Denne Velstandsstigning er der ikke taget Hensyn til i det Løntillægsløvforslag, som den højtærede Finansminister har forelagt. Det er ikke muligt med dette procentvise Tillæg at sætte Statens Tjenestemænd i Stand til at følge med i Velstandsstigningen. Heller ikke er den almindelige Prisstigning af en saadan Beskaffenhed, at man kan sige, at Statens Tjenestemænd bliver holdt skadesløse med Hensyn til Prisstigningen paa Livsfornødenheder, der har været langt stærkere, end det procentvise Lønnings-tillæg er i Stand til at udligne. Jeg mener ogsaa, det vilde være uberettiget, hvis Statsjensestemændene gjorde Krav paa at faa det fulde Beløb, som vilde kræves for at holde Skridt saavel med den almindelige Velstandsstigning som med Fordyrelsen af Levevilkaarene her i Landet. Statsjensestemændenes Kaar er nemlig paa andre Omraader bedre end Folks i det frie Erhverv, de er tryggere, Statsjensestemændene oppebærer sin Løn, selv om han kommer til Skade, eller han kan faa Pension, han kan faa Børneunderstøttelse o. l. Statsjensestemændens Kaar er derfor tryggere, og ingen vil paa-staa, at hans Løn skulde følge med en nedadgaaende Konjunktur gennem et Fradrag, som svarede til den nedadgaaende Konjunkturs Minus, men saa er det heller ikke berettiget under Prisstigning at kræve, at han skal have det fulde Beløb af det, Prisstigningen betyder, og som man statistisk kan paavise. Derfor finder jeg det rigtigt, at det Dyrtidstillægsløvforslag, som den højtærede Finansminister har forelagt, er blevet suppleret med et Løntillægsløvforslag, der yder ikke det fulde Beløb, men en Brøkdel af det, hvormed Prisstigningen har fordyret Levevilkaarene herhjemme, og yder dette saavel for Statsjensestemændene i de lavere som i de